

619

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 4 listopada 1996 r.

zmieniające regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury.

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i z 1996 r. Nr 77, poz. 367) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 11 kwietnia 1992 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury (Dz. U. Nr 38, poz. 163 i z 1993 r. Nr 79, poz. 372) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 7 wyrazy „Prokuratury apelacyjne” zastępuje się wyrazami „Prokuratura Krajowa, prokuratury apelacyjne”;

2) § 14 otrzymuje brzmienie:

„§ 14. 1. Prawo wydawania poleceń co do treści czynności, o których mowa w art. 8 ust. 2, przysługuje prokuratorom przełożonym: Prokuratorowi Generalnemu, prokuratorom apelacyjnym, wojewódzkim i rejonowym, a ponadto — w zakresie zleconych czynności — dyrektorom biur Prokuratury Krajowej, naczelnikom wydziałów (kierownikom samodzielnych działów) prokuratur apelacyjnych i wojewódzkich oraz kierownikom ośrodków zamiejscowych prokuratur wojewódzkich i rejonowych.

2. Żądanie, o którym mowa w art. 8 ust. 2, prokurator może zgłosić w terminie 3 dni od dnia otrzymania pisemnego polecenia, żądanie zaś określone w art. 8 ust. 3 — w terminie 3 dni od dnia doręczenia uzasadnienia tego polecenia.”;

3) w § 15:

a) skreśla się ust. 1,

b) skreśla się oznaczenie ust. 2, a wyrazy „dyrektorowi Departamentu Prokuratury w Ministerstwie Sprawiedliwości” zastępuje się wyrazami „dyrektorom biur Prokuratury Krajowej”;

4) § 16 otrzymuje brzmienie:

„§ 16. Stanowisko przełożonego zajęte w związku z żądaniem, o którym mowa w art. 8 ust. 3, powinno być wyrażone na piśmie w ciągu 3 dni od dnia otrzymania żądania.”;

5) w § 28:

a) w ust. 1:

— w pkt 1 po wyrazach „Prokuratora Generalnego” dodaje się przecinek i wyrazy „do dyrektora biura Prokuratury Krajowej”,

— po pkt 2 dodaje się pkt 2¹ w brzmieniu:

„2¹) prokurator rejonowy podpisuje pisma do prokuratora wojewódzkiego oraz naczelnika wydziału prokuratury wojewódzkiej; inne pisma do prokuratury wojewódzkiej może podpisywać kierownik działu lub sekcji prokuratury rejonowej,

jeżeli prokurator rejonowy go do tego upoważni,”

b) w ust. 2 po wyrazach „na żądanie” dodaje się wyrazy „dyrektora biura Prokuratury Krajowej”;

6) w § 29 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Pisma do naczelnych i centralnych organów państwowych oraz do przedstawicielstw dyplomatycznych i urzędów konsularnych państw obcych przesyła się za pośrednictwem odpowiednich biur Prokuratury Krajowej i departamentów (gabinetu, biura) Ministerstwa Sprawiedliwości, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;

7) § 32 otrzymuje brzmienie:

„§ 32. 1. W powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury interesantów przyjmują kierownicy, ich zastępcy, inni prokuratorzy i pracownicy sekretariatów.

2. Godziny przyjęć interesantów ustalają kierownicy jednostek.

3. Czas przyjęć interesantów przez pracowników sekretariatów nie może być ograniczony bardziej niż do połowy czasu urzędowania.”;

8) w § 45 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Prokuratura Krajowa koordynuje sprawowany przez prokuratury apelacyjne i wojewódzkie nadzór służbowy, dbając w szczególności o ujednoczenie jego form oraz skuteczność. Na polecenie Prokuratora Generalnego lub Prokuratora Krajowego oraz w wyjątkowych przypadkach na podstawie decyzji dyrektora biura nadzór służbowy sprawuje Prokuratura Krajowa.”;

9) w § 49:

a) w ust. 1 po wyrazie „podpisu” dodaje się wyrazy „oraz odcisnięcie pieczęci służbowej”,

b) w ust. 2 po wyrazach „odmowy aprobaty,” dodaje się wyraz „pisemnie”;

10) § 51 otrzymuje brzmienie:

„§ 51. Postanowienia kończące postępowanie przygotowawcze, akty oskarżenia oraz środki odwoławcze sporządzone przez asesora podlegają aprobacie.”;

11) w § 52 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prokurator przełożony może w razie potrzeby zarządzić objęcie aprobatą wszystkich lub niektórych pism procesowych, wymienionych w § 51, oraz wniosków składanych przed sądem, sporządzonych przez podległego mu prokuratora.”;

12) w § 53:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wizytację i lustrację przeprowadza się stosownie do potrzeb, zwłaszcza gdy pojawiają się sygnały o istotnych nieprawidłowościach

- w działalności danej prokuratury. Wizytację należy przeprowadzać nie rzadziej niż co 5 lat. Lustrację przeprowadza się w celu kontroli prawidłowości praktyki na wybranych odcinkach pracy lub gdy zachodzi potrzeba zbadania przyczyn uchybień w pracy albo nieprawidłowości w działaniu jednostki organizacyjnej.”
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Wizytacja nie powinna trwać dłużej niż 14 dni.”;
- 13) w § 54:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. W zarządzeniu określa się zadania, zakres, termin oraz skład zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, ze wskazaniem prokuratora — przewodniczącego zespołu.”
- b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. Na przewodniczącego zespołu należy wyznaczyć wizytatora, jeżeli uczestniczy on w zespole.”;
- 14) § 56 otrzymuje brzmienie:
„§ 56. Wizytacje i lustracje przeprowadzają wizytatorzy oraz inspektorzy do spraw biurowości. Do udziału w wizytacjach i lustracjach mogą być powoływani pracownicy prokuratur apelacyjnych i wojewódzkich, z wyłączeniem pracowników kontrolowanej jednostki organizacyjnej. Wyjątkowo do udziału w wizytacjach prokuratur rejonowych mogą być powoływani prokuratorzy z innych prokuratur rejonowych, posiadający odpowiednie doświadczenie.”;
- 15) § 58 otrzymuje brzmienie:
„§ 58. 1. Z przebiegu wizytacji i lustracji sporządza się sprawozdanie.
2. Sprawozdanie z wizytacji powinno zawierać:
1) określenie zakresu wizytacji,
2) poczynione ustalenia oraz, w razie potrzeby, zalecany sposób usunięcia przyczyn stwierdzonych nieprawidłowości,
3) oceny badanych działów pracy i ogólną ocenę kontrolowanej jednostki oraz określenie poziomu pracy prokuratorów i pracowników administracyjnych, a także osobną ocenę pracy kierownika jednostki organizacyjnej,
4) wnioski końcowe i zalecenia powizytacyjne.
3. Sprawozdanie z lustracji powinno zawierać dane dotyczące zakresu poczynionych ustaleń, ujawnionych uchybień i ich przyczyn oraz wskazanie podjętych w toku lustracji środków i wynikające z niej wnioski.
4. W sprawozdaniu z wizytacji i lustracji należy wskazać zakres badań dokonywanych przez poszczególnych członków zespołu wizytacyjnego lub lustracyjnego, a w załączniku do sprawozdania — oznaczenia badanych spraw, z określeniem, przez którego z członków zespołu były badane.”;
- 16) w § 59:
- a) w ust. 1 w pkt 7 wyraz „rewizyjnej” zastępuje się wyrazem „odwoławczej”,
- b) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) bezpodstawny wniosek o zastosowanie przez sąd tymczasowego aresztowania lub podjęcie przez prokuratora innej bezpodstawnej decyzji w przedmiocie tymczasowego aresztowania,”;
- 17) § 60 otrzymuje brzmienie:
„§ 60. Sprawozdanie z wizytacji w ciągu 30 dni od jej zakończenia przesyła się kierownikowi kontrolowanej jednostki, który ma prawo zgłosić uwagi do sprawozdania w terminie 14 dni od dnia jego otrzymania. W razie potrzeby do uwag tych ustosunkowuje się zespół wizytacyjny.”;
- 18) w § 61 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Wyniki wizytacji omawia się na naradzie prokuratorów kontrolowanej jednostki w terminie 14 dni od dnia przekazania uwag do sprawozdania z wizytacji.”;
- 19) § 63 otrzymuje brzmienie:
„§ 63. 1. Sprawozdanie z lustracji przesyła się kierownikowi kontrolowanej jednostki, który w terminie 7 dni od dnia jego otrzymania może zgłosić uwagi.
2. Po rozpatrzeniu zgłoszonych uwag zarządzający lustrację bez zbędnej zwłoki zatwierdza zalecenia, które przekazuje się kierownikowi kontrolowanej jednostki, określając termin ich wykonania.”;
- 20) § 69 otrzymuje brzmienie:
„§ 69. Udzielane prasie informacje nie mogą naruszać chronionych prawem dóbr osobistych uczestników postępowania oraz szkodzić interesowi postępowania przygotowawczego.”;
- 21) w § 72¹ dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:
„3. Prokurator apelacyjny powierza na okres do 6 miesięcy pełnienie funkcji naczelnika wydziału lub kierownika samodzielnego działu w prokuraturze apelacyjnej i wojewódzkiej, kierownika ośrodka zamiejscowego prokuratury wojewódzkiej oraz prokuratora rejonowego.
4. Prokurator apelacyjny powierza pełnienie funkcji w prokuraturze wojewódzkiej i rejonowej, określonych w ust. 3, na wniosek prokuratora wojewódzkiego.”;
- 22) tytuł działu IV otrzymuje brzmienie:
„Dział IV. Zgromadzenie prokuratorów i kolegium prokuratury apelacyjnej oraz kolegium prokuratury wojewódzkiej”;
- 23) w § 77 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „prokurator wojewódzki zaś — projekt porządku dziennego posiedzenia kolegium prokuratury wojewódzkiej.”;
- 24) § 78 otrzymuje brzmienie:
„§ 78. Na posiedzenie zgromadzenia i kolegium mogą być zapraszani prokuratorzy wojewódzcy i rejonowi, kierownicy komórek organizacyjnych prokuratury apelacyjnej i wojewódzkiej oraz przedstawiciele związku za-

- wodowego działającego w prokuraturze. W razie potrzeby udział w całym posiedzeniu lub jego części mogą brać inni zaproszeni pracownicy prokuratury lub zaproszone osoby spoza prokuratury.”;
- 25) w § 80 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Protokół podpisują odpowiednio prokurator apelacyjny albo wojewódzki i protokolant.”;
- 26) w § 86:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie ust. 1,
b) dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:
„2. Cofnięcie wniosku o ściganie w toku postępowania przygotowawczego wymaga spisania protokołu.
3. Prokurator, wyrażając zgodę na cofnięcie wniosku lub odmawiając tej zgody, wydaje pisemne zarządzenie.”;
- 27) w § 94 w ust. 2 po wyrazach „wniosku o ściganie” dodaje się wyrazy „oraz przesłuchania w charakterze świadka osoby zawiadamiającej, bezpośrednio po złożeniu przez nią ustnego zawiadomienia o przestępstwie, które w takim wypadku nie wymaga spisania odrębnego protokołu”;
- 28) w § 98 w ust. 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy „czas ten nie może być dłuższy niż 5 dni.”;
- 29) w § 122 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) odnalezienie paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy, jeżeli zachodzi potrzeba wydania zakazu opuszczenia kraju przez podejrzanego.”;
- 30) § 128 otrzymuje brzmienie:
„§ 128. Prokurator, uznając określone przedmioty za dowody rzeczowe, wydaje w tym przedmiocie postanowienie, w którym wskazuje także miejsce i sposób ich przechowywania.”;
- 31) w § 133 w pkt 4 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
„5) podejrzanego, który odmówił złożenia wyjaśnień w postępowaniu prowadzonym przez Policję, jeżeli zachodzą warunki do skierowania wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania przez sąd.”;
- 32) w § 138 po wyrazach „na jego zarządzenie” dodaje się wyrazy „lub gdy w trybie nadzoru prokurator stwierdził uchybienia i podjął środki przewidziane w § 140”;
- 33) § 143 otrzymuje brzmienie:
„§ 143. Zarządzenie prokuratora o doprowadzeniu osoby podejrzanego do sądu, z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania, powinno nastąpić z takim wyprzedzeniem, aby przesłuchanie, wydanie postanowienia o tymczasowym aresztowaniu i doręczenie odpisu postanowienia nastąpiło w czasie określonym w art. 207 kpk.”;
- 34) § 144 otrzymuje brzmienie:
„§ 144. 1. Wniosek prokuratora do sądu o zastosowanie tymczasowego aresztowania powinien mieć formę pisemną i zawierać uzasadnienie.
2. Przesłuchanie przez prokuratora w związku z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1, powinno nastąpić w siedzibie prokuratury.”;
- 35) § 145 otrzymuje brzmienie:
„§ 145. Poręczenie majątkowe może nastąpić tylko bezpośrednio po osobistym przesłuchaniu podejrzanego w zasadzie przez tego prokuratora, który stosuje środek zapobiegawczy.”;
- 36) w § 146:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Jeżeli podejrzanego powołuje się na zły stan zdrowia lub doznane obrażenia ciała, prokurator zarządza zbadanie go przez lekarza, a wyniki badania dołącza do wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania.”,
b) w ust. 2 po wyrazach „po zastosowaniu” dodaje się wyrazy „przez sąd”;
- 37) w § 147 skreśla się wyrazy „lub odstąpienia od”;
- 38) w § 148 wyrazy „postanowienie o tymczasowym aresztowaniu można wydać” zastępuje się wyrazami „wniosek o zastosowanie tymczasowego aresztowania można skierować do sądu”;
- 39) w § 149:
a) w ust. 1 po wyrazie „prokurator” dodaje się wyrazy „we wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania”;
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Jeżeli istnieje kilka podstaw tymczasowego aresztowania, należy je wymienić we wniosku.”;
- 40) skreśla się § 150 i 151;
- 41) § 152 otrzymuje brzmienie:
„§ 152. O uchyleniu tymczasowego aresztowania prokurator niezwłocznie zawiadamia sąd, który wydał postanowienie o tymczasowym aresztowaniu.”;
- 42) w § 155:
a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. W razie istnienia przesłanek do poszukiwania podejrzanego listem gończym, prokurator występuje do sądu o zastosowanie tymczasowego aresztowania na okres 7 dni od dnia ujęcia podejrzanego.”,
b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
„3. Po ujęciu i doprowadzeniu podejrzanego prokurator przesłuchuje go i w razie potrzeby występuje z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania. Jeżeli prokurator z takim wnioskiem do sądu nie wystąpi, to niezwłocznie uchyła uprzednio wydane postanowienie o tymczasowym aresztowaniu oraz odwołuje list gończy.”,
c) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:
„4. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1 i 3, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej.”;

43) § 156 otrzymuje brzmienie:

„§ 156. Jeżeli ze sprawy wniesionej do sądu z aktem oskarżenia wyłączono część materiałów dotyczących innego przestępstwa zarzucanego oskarżonemu, który jest tymczasowo aresztowany, i wszczęto przeciwko niemu postępowanie, można — gdy zachodzą ku temu warunki — wystąpić z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania w wyłączonej sprawie.”;

44) w § 157:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „przez prokuratora” i oznaczenie tego ustępu,
- b) skreśla się ust. 2 i 3;

45) skreśla się § 158;

46) § 159 otrzymuje brzmienie:

„§ 159. Z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym wobec podejrzanego pozostającego na wolności, który w tej samej sprawie był przedtem aresztowany przez okres ponad 3 miesiące, prokurator występuje do sądu właściwego do rozpoznania sprawy.”;

47) w § 164:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „przedłużeniu albo”,
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. O uchyleniu tymczasowego aresztowania wobec osób podlegających obowiązkowi służby wojskowej powiadamia się właściwą komendę uzupełnień i urząd gminy.”;

48) po § 164 dodaje się § 164¹ w brzmieniu:

- „§ 164¹. 1. Środek zapobiegawczy określony w art. 235a § 1 kpk może być stosowany łącznie z innymi środkami zapobiegawczymi o charakterze wolnościowym.
2. Jeżeli zakaz opuszczania przez oskarżonego kraju połączony jest z zatrzymaniem paszportu lub innego dokumentu uprawniającego do przekroczenia granicy albo z zakazem wydania takiego dokumentu, odpis postanowienia w tym przedmiocie przesyła się organowi, który wydał paszport lub inny dokument, o którym mowa wyżej, bądź jest uprawniony do ich wydania; odpis postanowienia dotyczącego cudzoziemców przesyła się urzędowi konsularnemu państwa obcego, którego obywatelem jest cudzoziemiec.
3. Odpisy postanowień, o których mowa w ust. 1 i 2, przesyła się Komendzie Głównej Straży Granicznej.”;

49) w § 179 wyrazy „prokurator wydaje postanowienie o tymczasowym aresztowaniu oraz” zastępuje się wyrazami „prokurator występuje do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania oraz wydaje”;

50) w § 181 wyrazy „w ciągu 3 miesięcy” zastępuje się wyrazami „w ciągu 6 miesięcy”;

51) § 192 otrzymuje brzmienie:

„§ 192. 1. Nie przychyłając się do wniosku o uchylenie lub zmianę tymczasowego aresztowa-

nia na inny środek zapobiegawczy, prokurator przesyła go właściwemu sądowi wnosząc o podjęcie stosownego rozstrzygnięcia i uzasadniając swoje stanowisko.

2. Po otrzymaniu zażalenia na postanowienie o zastosowaniu lub przedłużeniu tymczasowego aresztowania lub zażalenia na postanowienie o zabezpieczeniu majątkowym prokurator, nie dostrzegając możliwości uchylenia lub zmiany tych postanowień, niezwłocznie przesyła zażalenie, wraz z aktami sprawy, właściwemu sądowi i przedstawia uzasadniony wniosek o podjęcie stosownego rozstrzygnięcia”;

52) w § 193:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zażalenie na postanowienie o umorzeniu postępowania przygotowawczego, z zastrzeżeniem § 197, prokurator jest obowiązany niezwłocznie przedstawić prokuratorowi nadzrędnemu, wraz z aktami sprawy i wnioskiem zawierającym ustosunkowanie się do zasadności zażalenia.”,

b) w ust. 2 wyrazy „jest obowiązany” zastępuje się wyrazem „może”;

53) w § 195:

a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „w zakresie ustalonych warunków umorzenia.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli zażalenie podejrzanego, który sprzeciwu nie zgłasza, dotyczy istoty warunkowego umorzenia, a nie ustalonych warunków umorzenia, prokurator zarządzeniem odmawia przyjęcia go jako niedopuszczalnego z mocy ustawy. Na zarządzenie to przysługuje zażalenie, o czym należy podejrzanego pouczyć.”,

c) skreśla się ust. 3;

54) po § 201 dodaje się § 201¹ w brzmieniu:

„§ 201¹. 1. Pismo żądające wszczęcia postępowania przygotowawczego w sprawie, w której uprawomocniło się postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego, przekazuje się do załatwienia jednostce, w której wydano to postanowienie. Jeżeli pismo nie zawiera żadnych nowych okoliczności i brak jest podstaw do jego uwzględnienia, prokurator rejonowy (lub jego zastępca), a w prokuraturze wojewódzkiej naczelnik wydziału, udziela składającemu pismo odpowiedzi, informując go o braku podstaw do uwzględnienia pisma i o możliwości pozostawienia bez biegu następnych pism w tej samej sprawie, jeśli nie zostaną wskazane nowe okoliczności.

2. Pismo będące wnioskiem o zbadanie w trybie nadzoru służbowego sprawy, w której uprawomocniło się postanowienie o umorzeniu postępowania w sprawie, powinno być rozpoznane przez prokuratora nadzrędnego nad

prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. Jeżeli sprawa była rozpoznawana w trybie instancyjnym, pismo to, wraz z aktami sprawy, należy przekazać do rozpoznania prokuratorowi nadrzędnemu nad prokuratorem, który orzekł w tym trybie. Pismo informujące o braku podstaw do podjęcia decyzji przewidzianej w art. 293 § 1 kpk podpisuje w prokuraturze wojewódzkiej i apelacyjnej kierownik jednostki albo jego zastępca lub naczelnik wydziału, a w Prokuraturze Krajowej — dyrektor lub wicedyrektor biura. Pismo to powinno zawierać pouczenie, iż następne pisma w tej samej sprawie, nie wskazujące nowych okoliczności, zostaną pozostawione bez rozpoznania.

3. Pismo kwestionujące zasadność prawomocnego postanowienia o umorzeniu postępowania przygotowawczego przeciwko osobie, będące co do istoty wnioskiem o wznowienie postępowania, przekazuje się do rozpoznania prokuratorowi nadrzędnemu nad prokuratorem, który wydał lub zatwierdził to postanowienie. W braku podstaw do podjęcia decyzji na podstawie art. 293 § 2 kpk, pismo informujące o tym podpisuje w prokuraturze wojewódzkiej i apelacyjnej kierownik jednostki albo jego zastępca lub naczelnik wydziału. Pismo to powinno zawierać pouczenie, o którym mowa w ust. 2.

4. Jeżeli pismo żądające zbadania sprawy w trybie nadzoru służbowego zawiera wniosek o podjęcie decyzji przewidzianej w art. 294 kpk lub potrzeba taka wyłoni się w toku badania sprawy, pismo, wraz z aktami i stosownym wnioskiem prokuratury nadrzędnej w stosunku do jednostki, w której wydano postanowienie, oraz stanowiskiem prokuratury apelacyjnej — jeżeli nie jest ona jednocześnie prokuratorem nadrzędną — przekazuje się Prokuraturze Krajowej. Pismo informujące o braku podstaw do wydania postanowienia na podstawie art. 294 kpk podpisuje dyrektor (wicedyrektor) biura Prokuratury Krajowej.”;

55) w § 207:

- a) w ust. 1 skreśla się wyrazy „lub dalsze stosowanie tymczasowego aresztowania w okresie do 3 miesięcy”,
- b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „na okres ponad 3 miesiące”;

56) w § 213 w ust. 2 w pkt 3 po wyrazach „osób podejrzanych” dodaje się wyrazy „oraz zawiadomienia prokuratora o tych decyzjach,”;

57) § 232 otrzymuje brzmienie:

„§ 232. Czynności w ramach pomocy prawnej powinny być dokonane przez prokuratora prokuratury wojewódzkiej albo prokuratora prokuratury rejonowej pod nadzorem służbowym prokuratury wojewódzkiej;

protokoły i inne dokumenty opatruje się pieczęcią urzędową, a ich odpisy pozostawia się w aktach podręcznych.”;

58) w § 238:

- a) w ust. 1 wyrazy „stosowaniu tymczasowego aresztowania” zastępuje się wyrazami „występowaniu do sądu z wnioskiem o zastosowanie tymczasowego aresztowania”,
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Zawiadamiając bezpośrednio organ ścigający państwa obcego i Prokuraturę Krajową o zastosowaniu przez sąd tymczasowego aresztowania cudzoziemca, należy podać datę zatrzymania.”;

59) w § 239 po wyrazach „określonych w” dodaje się wyrazy „kodeksie postępowania karnego, w”;

60) skreśla się § 240;

61) w § 245 w ust. 1 wyrazy „O zastosowaniu i uchyleniu tymczasowego aresztowania” zastępuje się wyrazami „O zastosowaniu przez sąd i uchyleniu tymczasowego aresztowania”;

62) skreśla się § 246 i 247;

63) w § 251 w ust. 1:

- a) pkt 5 otrzymuje brzmienie:
„5) o zażaleniu na postanowienie prokuratora o warunkowym umorzeniu postępowania,”,
- b) w pkt 6 po wyrazach „środka zabezpieczającego” dodaje się wyrazy „oraz w przedmiocie tymczasowego aresztowania w postępowaniu przygotowawczym”,
- c) w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 10 w brzmieniu:
„10) w sprawie zażalenia na postanowienie prokuratora o zabezpieczeniu majątkowym.”;

64) w § 255 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;

65) § 267 otrzymuje brzmienie:

- „§ 267. 1. W razie stwierdzenia w orzeczeniu sądu odwoławczego uchybień wymienionych w art. 388 kpk lub innych rażących uchybień, o których mowa w art. 463a kpk, wniosek o doręczenie orzeczenia kieruje do sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki.
- 2. Kasację od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, wnosi do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki.
- 3. W posiedzeniu sądu odwoławczego w przedmiocie dopuszczalności kasacji uczestniczy odpowiednio prokurator prokuratury apelacyjnej lub wojewódzkiej; w razie potrzeby prokurator ten skarża orzeczenie o niedopuszczalności kasacji.
- 4. Pisemną odpowiedź na kasację składa do sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki w terminie 14 dni od dnia otrzymania kasacji.

5. W wypadku niesporządzenia przez sąd odwoławczy uzasadnienia orzeczenia w czasie powodującym zagrożenie upływu terminu, o którym mowa w art. 463 § 2 kpk, prokurator apelacyjny lub wojewódzki, na miesiąc przed upływem tego terminu, powinien zawiadomić o tym prezesa sądu odwoławczego.”;
- 66) w § 273 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 w brzmieniu:
„8) wniosek prokuratora o zawieszenie wykonania kary pozbawienia wolności lub odstąpienie od jej wykonania wobec sprawcy, co do którego orzeczono umieszczenie w zakładzie poprawczym.”;
- 67) w § 292 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Zgłoszenie udziału prokuratora w toczącym się postępowaniu jest wskazane w szczególności w sprawach:
1) o zwrot korzyści uzyskanych niesłusznie kosztem Skarbu Państwa lub innych państwowych osób prawnych,
2) przeciwko Skarbowi Państwa o naprawienie szkody wyrządzonej przez funkcjonariusza państwowego przy wykonywaniu powierzonych mu czynności,
3) o stwierdzenie nieważności czynności prawnej kupna sprzedaży nieruchomości, dokonanej z naruszeniem bezwzględnie obowiązujących przepisów prawa,
4) związanych z ochroną dóbr kultury i ochroną praw autorskich,
5) o zwolnienie od egzekucji przedmiotów majątkowych zajętych w postępowaniu karnym,
6) związanych z ochroną rodziny,
7) przeciwko sprawcom szkód na osobie lub mieniu, wywołanych szczególnie drastycznym działaniem sprawców,
8) jeżeli okoliczności sprawy wskazują na to, że proces ma charakter fikcyjny lub strony dążą do obejścia prawa,
9) o roszczenia związane z ochroną środowiska naturalnego.”;
- 68) w § 293 przed wyrazem „wojewódzkiego” dodaje się wyrazy „apelacyjnego lub”;
- 69) § 299 otrzymuje brzmienie:
„§ 299. 1. W postępowaniu odwoławczym prokurator bierze udział w sprawach, które toczyły się przed sądem I instancji z udziałem prokuratora, chyba że udział ten jest niecelowy.
2. Udział prokuratora w postępowaniu odwoławczym jest wskazany w szczególności w sprawach wymienionych w § 292, o ile przesłanki uzasadniające zgłoszenie udziału zaistniały w postępowaniu odwoławczym.”;
- 70) § 300 otrzymuje brzmienie:
„§ 300. 1. W razie stwierdzenia, że orzeczenie sądu odwoławczego, wydane z udziałem prokuratora, uzasadnia postawienie zarzutów wymienionych w art. 393¹ kpc, wniosek o doręczenie orzeczenia kieruje do sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki, chyba że w postępowaniu brał udział prokurator Prokuratury Krajowej.
2. Kasację od orzeczenia, o którym mowa w ust. 1, opracowuje i wnosi do Sądu Najwyższego za pośrednictwem sądu odwoławczego odpowiednio prokurator apelacyjny lub prokurator wojewódzki.”;
- 71) w § 301 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prokurator może odmówić stronie postępowania administracyjnego podjęcia czynności, jeżeli służą jej środki odwoławcze lub skarga do sądu administracyjnego albo wniosek o wznowienie postępowania bądź o stwierdzenie nieważności decyzji.”;
- 72) w § 302 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Prokuratorowi służą w postępowaniu administracyjnym środki prawne przewidziane w dziale IV Kodeksu postępowania administracyjnego i ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368 i Nr 104, poz. 515), a także w art. 5 ustawy o prokuraturze oraz w innych ustawach.”;
- 73) § 303 otrzymuje brzmienie:
„§ 303. Od decyzji nie uwzględniającej sprzeciwu prokurator może złożyć odwołanie, chyba że decyzję wydał naczelny (centralny) organ administracji państwowej lub samorządowe kolegium odwoławcze, albo wnieść skargę do sądu administracyjnego.”;
- 74) § 304 otrzymuje brzmienie:
„§ 304. Sprawy, o których mowa w § 301 ust. 1, należą do właściwości prokuratora rejonowego lub wojewódzkiego, w którego okręgu działania wszczęto lub powinno być wszczęte postępowanie, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej.”;
- 75) w § 305 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prokurator kieruje drogą służbową, za pośrednictwem Prokuratury Krajowej, sprzeciw do naczelnego (centralnego) organu administracji państwowej oraz skargę do sądu administracyjnego na decyzję takiego organu.”;
- 76) w § 306:
a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Prokurator, który wniósł skargę do sądu administracyjnego, przekazuje drogą służbową akta podręczne prokuratorowi właściwemu ze względu na siedzibę sądu, chyba że z uwagi na charakter sprawy zamierza sam wziąć udział w rozprawie (posiedzeniu) sądu.”,
b) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
„3. W posiedzeniach izb lub połączonych izb Naczelnego Sądu Administracyjnego bierze udział prokurator Prokuratury Krajowej.”;
- 77) § 307 otrzymuje brzmienie:
„§ 307. Czynności dowodowe, o których mowa w art. 43 ust. 1, prokurator przeprowadza tylko wówczas, gdy dowody zebrane w to-

ku postępowania administracyjnego lub zawarte w aktach postępowania karnego nie są wystarczające do oceny naruszenia prawa przez organ administracji.”;

78) w § 162, 163, 229, 231, 232 ust. 2, § 234, 235 ust. 4, § 240, 243, 244 ust. 1 i 3, § 245 ust. 1, § 246 ust. 2 i § 247 użyte w różnych przypadkach wyrazy „Departament Prokuratury” zastępuje się użytymi w tych samych przypadkach wyrazami „Prokuratura Krajowa”.

§ 2. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia z dnia 11 kwietnia 1992 r. — Regulamin wewnętrznego urzędowania powszechnych jednostek organizacyjnych prokuratury, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości: *L. Kubicki*